

forandrede Trafikforhold have berøvet den maaſte den væsentligste Del af den store Mellemhandel, som dens Befolkning har haft derovre. Paa St. Thomas, hvor Mellemhandelen er gaaet ned og derved den væsentligste Indtægtskilde tabt, skal jeg indrømme, at det vilde være ulige vanskelige at ſtaffe en naturlig Balance til Stede og det ikke mindst derved, at man har ordnet hele Kommunens Anliggender paa en ſaadan Maade, at det aabenbart er meget koſtbart, men at der dog kan gøres noget der, er viſtnoſ ogſaa utvivlsomt. Det er jo en Fejl, at Miniſteren baade for St. Thomas og St. Croix uden videre har ſtadſættet Budgetterne, ſom de ere tilſendte med ſtore Underbalancer. Havde Miniſteren ikke gjort dette fra de første Aar, han overtog Beſtyrelſen, vilde det ikke have ført til en ſaadan Underbalance, et ſaadant Mellemværende, ſom Kolonierne ſtaa i til os. Hver Gang et Budget var tilſtillet Finansminiſteren til Sanktion, burde han have paalagt at ſøge en naturlig Balance tilvejebragt, ſaa var St. Thomas ikke kommen i den Kalamitet, i hvilken den er kommen nu. Man ſer, at Kolonialraadet har haft Djet aabent for Nedgangen i Indtægt og gjerne har villet indſtrænke de ſtore Udgifter, men ikke har kunnet det, idet det dels fra Gubernementets, dels fra Overbeſtyrelſens Side er blevet hævdet, at diſſe Ting ſkulde gøres og ſkulde iværkſættes; derved er man kommen i denne ſtore Gæld. Det Spørgſmaal paatrænger ſig for Reſten, om ikke Ekſemplet fra St. Thomas indeholder en Advarſel for adskillige af vore hjemlige Købſtadkommuner med Henſyn til den ſtore Gæld, de efterhaanden paadrage ſig med Miniſteriets Billigheſe. Vi have nu Bher med 5—6,000 Menneſker, hvis Gæld løber op til halve Millioner, uden at Bherne ſaa godt ſom eje det allermindſte. I det Tilfælde, at vi ſkulde komme ind under daarlige økonomiſke Forhold, i Tilfælde af Krig, eller hvis vi bleve afſkaarne fra vor gode Mellemhandel, hvad der jo kan være Fare for, naar den ſleſvigholſtenſke Kanal bliver færdig, er jeg bange for, at mange af vore Købſtæder kunne blive meget uheldig ſtillede. Seg vilde ønske, at man vilde tage Forholdene paa St. Thomas til Advarſel, hvor Konjunkturerne netop ere blevne ſaa nedadgaaende paa Grund af de forandrede Trafikforhold. Alſaa mit Standpunkt er dette: ſaaledes ſom Forſlaget foreligger, tror jeg ikke, vi kunne komme nogen Vegne med det. Seg antager imidlertid, at det lige fuldt maa undergaa en grundigere Prøvelse, og det Udvalg, ſom da vil blive nedſat, maa jo have ſom Opgave at komme rigtig til Bunds i alle diſſe Forhold, og ikke

mindſt komme til en Underſøgelse af Kolonialraadets Forhandlinger. Seg vil nemlig gøre opmærkſom paa, at der i Lovforſlagets Motiver netop henviſes til, hvorledes man under Kolonialraadets Forhandlinger beſtandig har paaberaabt ſig Nødvendigheden af Sparſommelighed. Ved at gennemgaa diſſe Forhandlinger, hvor Dens Repræſentanter have udtalt ſig, ville vi, ſom ere ſaa langt borte derfra, allerbedſt komme til en Fortaaeſe af, paa hvilken Maade der bedſt kan ſpares, hvilke Forandringer der helſt bør ſte i Adminiſtrationen, og hvilke nye Skatter Befolkningen mulig kan bære for at komme til en fornuſtig Balance i Regnskaberne. Thi det kan virkelig ikke gaa an, at Balancen ordnes paa den Maade, at vi herhjemme ſkulle dække Underſkudet. Som Forſlaget foreligger her, bliver det jo til Kolonierne over 100,000 veſtindiſke Daler; det kan der virkelig ikke være Tale om.

Summa ſummarum af alt, hvad jeg har fremført, og hvad jeg kan ſaa ud af den hele Adminiſtration i Kolonierne, er, at denne er uhyre forſømt, og at der maa ſte en gennemgribende Omforandring af Dernes hele Adminiſtration. Der maa træffes Foranstaltninger til den nøjeſte og meſt indgaaende Underſøgelse af, hvad der kan gøres for Dernes Opkomſt ſaaledes, at deres Indtægtskilder kunne flyde rigeligere og Skatteevnen blive ſtørre, ſaaledes at man efterhaanden kan komme til en naturlig Balance og ikke til den kunſtige Balance, ſom gennem dette Lovforſlag er ſtadt paa Statskaſens Bekoſtning. Det er, hvad jeg nærmest har at ſige. Der kunde jo naturligvis være meget andet og mere at gennemgaa under en ſaadan Sags Behandling, hvor det jo først og fremmeſt gælder at komme til Bunds i det hele Forhold, ſaaledes den hiſtoriſke Udvikling af Dernes Skatteforhold og Arbejdsforholdene derovre; men det er noget, ſom jeg antager fuldt ſaa godt vil kunne lade ſig gøre i det eventuelle Udvalg, hvor man kan ſaa alle de Opløsninger, ſom man finder ønskelige. Man vil da maaſte ikke komme til en Vedtagelse af dette Lovforſlag — jeg tror, at det er umuligt at omændre det ſaaledes, at det kan vedtages — men komme til en anden Indſtilling, hvor man kan paapege de Udveje, der ville være at vælge til en fornuſtig Ordning af de koloniale Forhold.

Formanden (Høgsbro): Da Dagsordenen for dette Møde blev ſat, havde jeg Grund til at tro, at Finansminiſteren uforſtyrret kunde være til Stede i hele Mødet. Men omtrent ſamtidig blev imidlertid ogſaa Dagsordenen for Landſtinget ſaſſat, og det